

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

30 august 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 25 † ANUL II

DUMINICĂ A DOVĂSPREZECEA DUPĂ CINCIZECIME

Ev. Matei 19, 16-26: "În vremea aceea a venit un tânăr la Iisus, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Bunule Învățător, ce bine să fac ca să am viața veșnică? Iar El a zis: De ce - Mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu".

"Bogatul cu greu va intra întru împărăția Cerurilor". Aici se are în vedere bogatul care vede în sine însuși multe mijloace și multe puteri de a-și spori bunăstarea; însă îndată ce omul avut își taie orice împătămire de avuție, înăbușă în sine orice nădejde în aceasta și încetează a mai vedea în ea reazemul său de căpetenie, devine în inima sa la fel ca cel ce nu are nimic; unuia ca acestuia îi e deschis drumul către împărăție. Atunci, bogăția nu împiedică, ci ajută, fiindcă oferă mijloacele de a face bine. Nu bogăția este dăunătoare, ci nădăjduirea în ea și împătămirea de ea. Acest gând poate fi generalizat după cum urmează: cine nădăjduiește într-un lucru și se împătămește de el se îmbogățește cu el. Cel ce nădăjduiește numai la Dumnezeu și se lipește de El cu toată inima, se îmbogățește cu Dumnezeu; cel ce nădăjduiește în altceva și se întoarce cu inima într-acolo, depărtându-se de Dumnezeu, se îmbogățește cu acel lucru, iar nu cu Dumnezeu. De aici reiese că cel ce nu e bogat în Dumnezeu nu are intrare în împărăția Cerurilor. Este vorba aici despre rudenie, legături lumești, deșteptăciune, ranguri și așa mai departe. (Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Soφia 1999, Buc.).

Cuvinte de folos duhovnicesc de la Părintele Cleopa Ilie:

"Părinte Cleopa, dați-mi un cuvânt de folos l-a rugat unul din fii săi duhovnicești. Ascultă, Părinte. Mama tuturor faptelor bune este sfânta rugăciune. Dacă în vremea cea rânduită pentru rugăciune, te ocupi cu altceva afară de rugăciune ești batjocorit de diavoli, că toți sfinții au fost sub rugăciune. Prima grijă să-ți fie rugăciunea și apoi cititul, scrisul și lucrul mâinilor. Să nu te fure ocupațiile în locul rugăciunii. Numai când ești sub ascultare ai motiv binecuvântat să lipești de la rugăciuni, căci ascultarea este mai mare decât rugăciunea." →

Altă dată a zis iarăși despre rugăciune: "Nimic nu lipește pe om mai mult de Dumnezeu ca sfânta rugăciune! Să nu ne lenevim nici o clipă de a vorbi cu Dumnezeu, căci diavolul dă mare război împotriva celor ce se roagă."

SINAXAR AUGUST † ZIUA 30

Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Constantinopolului

De origine modestă și lipsit de știința cărților, dar prin virtuțile și harismele sale apostolice, sfântul Alexandru s-a aflat demn să-l slujească pe sfântul Mitrofan (cf. 4 iunie), Arhiepiscop al Bizanțului, în calitate de preot al episcopului, iar mai târziu (314) ca episcop ajutător. După victoria sfântului Constantin asupra lui Licinius, împăratul a organizat o întâlnire oratorică între Alexandru și ritorii păgâni din Bizanț, care s-au văzut înfrânți nu de discursul sfântului, ci de o minune ce a săvârșit-o. Cum sfântul arhiepiscop Mitrofan era prea bolnav și prea bătrân ca să mai poată participa la primul Sinod Ecumenic de la Niceea (anul 325), l-a trimis pe Alexandru să prezideze în locul lui. După închiderea lucrărilor Sinodului, împăratul Constantin a cerut tuturor Purtătorilor-de-Dumnezeu Părinți ce au strălucit în timpul lucrărilor să vină la Constantinopol (oraș pe care tocmai și l-a ales drept cetate imperială) ca să-l binecuvânteze. Un înger al Domnului i-a apărut în acele zile Sfântului Mitrofan, descoperindu-i că avea să-și încredințeze Domnului sufletul său în zece zile, și ca să-l lase pe fericitul Alexandru arhiepiscop în locul lui. Părinții episcopi care se aflau la Constantinopol în acele zile s-au bucurat de această veste și, după ce au slujit slujba de înmormântare a Sfântului Mitrofan l-au înscăunat în mod solemn pe sfântul Alexandru ca prim Episcop al noii capitale a Imperiului. În urma Sinodului de la Niceea, Sfântul Alexandru, care avea deja aproape 70 de ani, a continuat să apere Credința Ortodoxă în fața intrigilor lui Arie și a acoliților săi. Unii au spus chiar că sfântul Alexandru ar fi făcut mai multe călătorii apostolice în Tracia, Macedonia, Tesalia și în insulele grecești pentru a predica credința Sinodului ortodox de la Niceea. A dormit în pace câteva luni după moartea Sfântului Constantin (337), la vârsta de 98 de ani, lăsând în scaunul de la Constantinopol pe Sfântul Pavel (prăznuit la 6 noiembrie).

Sfântul Ioan, patriarhul Constantinopolului Deși nu mai știm azi pe care din sfinții patriarhi de Constantinopol cu numele de Ioan prăznuim în această zi, se pare că este vorba de Ioan al VIII-lea Xiphilinos, care a păstorit între anii 1064-1075, când a murit, în vârsta de 65.

Sfântul Pavel, patriarhul Constantinopolului Sfântul Patriarh Pavel al IV-lea zis cel Tânăr era originar din Cipru. El a fost mai întâi citet și strălucind

cu cuvintele și faptele sale virtuozitate, a fost ales Patriarh, împotriva voinței sale, în cea de-a doua Duminică a Postului Mare din anul 780. A adormit cu pace două sau trei luni după aceasta (784), aducând mare doliu la palat și printre ortodocși, căci toți îl admirau pentru virtutea și credința sa. Iar datorită acestei hotărâri și muștrării a lui, împărăteasa și patriarhul ce i-a urmat, Sfântul Tarasie (cf. 25 februarie), au început pregătirea celui de-al VII-lea Sinod Ecumenic, care a restabilit cultul icoanelor în anul 787.

Tăierea Capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul **29 August**

Pe 16 mai, anul mântuirii 1961, într-o zi de luni, la sărbătoarea Sfintei Treimi, după Liturghie, preotul slujitor, ieromonahul Pavel, mi-a povestit minunea pe care a făcut-o Sfânta Dreaptă a Înaintemergătorului:

– Părinte Lazăr, ți-ai dat seama ce mi s-a întâmplat astăzi la Liturghie?

– Am văzut eu ceva, însă mai bine spune-mi Sfinția Ta. – Sigur ai auzit cum la slujba Utreniei m-am chinuit să zic ecfonisele. Rămăsesem fără glas, din pricina faringitei care mă chinuie adeseori.

– Cum să nu. Am observat și chiar am zis în sinea mea: „Oare, va reuși părintele să ducă la bun sfârșit Liturghia? Și mai ales astăzi, când este și sobor?”

– Ascultă-mă! Când ne-am adunat toți preoții în biserică, să ne închinăm pentru Liturghie, mă aflam într-o stare foarte grea. Înainte ca egumenul să dea binecuvântare, l-am rugat să scoată Sfânta Dreaptă să o sărut și să mă binecuvânteze cu ea. Egumenul a consimțit îndată și m-am însemnat pe cap cu **Sfintele Moaște**, rostind totodată și obișnuita rugăciune. Apoi, am sărutat Sfânta Mână cu multă evlavie și dragoste, rugându-l pe **Sfântul Ioan** să se milostivească de mine și să mă vindece de boală care mă tiraniza, ca să pot rosti ecfonisele cu ușurință și să citec Evanghelia cu glas frumos, așa cum se citește la astfel de praznice împărătești. Cam acestea le-am spus Sfântului Ioan, în timp ce-i sărutam Sfânta Mână. Și – o, minunile și grabnicul ajutor al marelui Înaintemergător al Domnului! – îndată am simțit lucrarea dumnezeiescului Har. Mi s-a înmuiat gâtul, mi-am recăpătat glasul și mi s-a înmulțit râvna dumnezeiască, după care am putut, cu multă evlavie și dragoste, să rostesc ecfonisele și să citec Evanghelia cu ușurință. Pentru toate acestea am mulțumit cu evlavie și cu recunoștință preabunului nostru Ocrotitor, preaslăvitului Botezător și înaintemergător al Domnului, cu ale căruia mijlociri să ne învrednicim de sfârșit bun și de **Împărăția Cerurilor**. Amin.

– Așa să fie, părinte! Așa să fie! Amin. (**Monahul Lazăr Dionisiatul**, *Povestiri dionisiate*, traducere din limba greacă de Ieroschimonaș Ștefan Nușescu, Schitul Lacu-Sfântul Munte Athos, Editura Evangheliemos, București, 2012, pp. 156-158,

Și a zis fratele: de care «lucruri» zici, Părinte? Răspunse bătrânul: De mîncări, de bani, de avuții, de slavă, de rudenii și așa mai departe. Și zise fratele: Dar Părinte, nu Dumnezeu le-a făcut pe acestea? Și nu le-a dat oamenilor spre folos? Cum poruncește atunci să nu se mai îngrijească omul de ele? Răspunse bătrânul; Sigur că Dumnezeu le-a făcut și le-a dat oamenilor spre întrebuintare. Și bune sunt toate cele făcute de Dumnezeu, ca folosindu-ne bine de ele, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Dar noi fiind slabi și trupești la înțelegere, am ales mai mult cele materiale în loc de porunca iubirii, Și îngrijindu-ne de ele, ne războim cu oamenii. Se cuvine deci să punem iubirea de orice om mai presus decât cele văzute și decât însuși trupul. Căci ea este semnul iubirii de Dumnezeu, precum însuși Domnul arată în Evanghelia: «Cel ce mă iubește pe Mine, zice, păzește poruncile Mele» (Ioan 14, 15). Iar care este porunca pe care păzind-o îl vom iubi pe El, auzi de la El când zice: «Aceasta este porunca Mea, ca să vă iubiți unii pe alții» (Ioan 15, 12). Vezi că iubirea întreolaltă întemeiază iubirea de Dumnezeu, care este plinirea a toată porunca lui Dumnezeu? De aceea poruncește să nu se îngrijească de avuții, ci să se lepede de toate ale lui, tot cel ce dorește sa-I fie ucenic.

CUM NE OPUNEM DEPRINDERILOR LUMEȘTI

Suntem proprii noștri judecători

Fiecare om încă de aici, de pe pământ, prin gândurile, dorințele, intențiile, cuvintele și faptele sale bune sau rele, își scrie propria sentință: fie de condamnare, fie de achitare. Căci vine Judecătorul Cel Drept ca să facă judecata scrisă (cf. Ps. 149, 9: *Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi*).

Războiul duhovnicesc

Umanitatea, mai ales popoarele creștine, este angajată în războiul duhovnicesc cu vrăjmașul primordial al lui Dumnezeu și al omului. Datorită dreptății și milei lui Dumnezeu, în această luptă se formează, ca în menhină, calitățile bune ale sufletelor create după chipul lui Dumnezeu, suflete care ies din această luptă curate (purificate), întărite în credința și în virtute. Prin această luptă a răscumpărării sufletelor, Preaînțeleptul și Atotbunul Creator încearcă sufletele precumse încearcă aurul în foc. (Sf. Ioan de Kronstadt, *O viașă în Hristos. Sfaturi pentru omul contemporan*, doxologia, Iași, 2019,).